

บทที่ 5 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ

ผลการศึกษาในบทนี้จะแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำ ลึก ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อความสำคัญของการท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพหุวิทยา ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการยอมรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพหุวิทยา และส่วนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพหุวิทยา

5.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำที่สำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลมีจำนวนทั้งหมด 17 ตัวอย่าง จำแนกเป็น (1) กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำในเขตพหุวิทยา จำนวน 6 ตัวอย่าง และ (2) กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำในกรุงเทพมหานคร จำนวน 11 ตัวอย่าง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตัวอย่างมีดังนี้

จากการศึกษาข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำทั้งในเขตพหุวิทยาและเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบการในเขตพหุวิทยามีชาวต่างชาติถือหุ้นทั้งหมด (ร้อยละ 83.33) ซึ่งแตกต่างจากผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่วนมากมีผู้ถือหุ้นเป็นคนไทยทั้งหมด (ร้อยละ 90.91) ส่วนของรูปแบบการดำเนินธุรกิจและกรุงเทพมหานคร มีความคล้ายคลึงกัน นั่นคือ มีการสอนด้านน้ำควบคู่ไปกับการให้บริการด้านน้ำตามแหล่งด้านน้ำต่างๆ มีเพียงผู้ประกอบการ 1 รายในเขตกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 9.09) ที่ให้บริการเป็นนายหน้าธุรกิจด้านน้ำเพียงอย่างเดียว ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจด้านน้ำ พบว่า ผู้ประกอบการในเขตพหุวิทยา ส่วนมากดำเนินธุรกิจมาแล้วมากกว่า 5 ปี (ร้อยละ 66.66) ส่วนผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจมาไม่ถึง 5 ปี (ร้อยละ 44.54)

ร้านด้านน้ำส่วนมากมีจำนวนพนักงานประจำและพนักงานชั่วคราวไม่เกิน 5 คน ผู้ประกอบการในเขตพหุวิทยา มีพนักงานประจำและพนักงานชั่วคราว น้อยกว่า 5 คน ในสัดส่วนร้อยละ 83.33 ส่วนผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร มีพนักงานประจำและพนักงานชั่วคราว น้อยกว่า 5 คน ในสัดส่วนร้อยละ 81.82 เมื่อพิจารณาขนาดของกิจการด้านเงินลงทุน พบว่า ผู้ประกอบการทั้งในเขตพหุวิทยา ส่วนมากมีทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้านบาท (ร้อยละ 83.33) ในขณะที่ผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนมากมีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ล้านบาท (ร้อยละ 81.82)

ส่วนการประชาสัมพันธ์ของธุรกิจร้านด้านน้ำพบว่าร้านในเขตพหุวิทยาทั้งหมดใช้สื่อออนไลน์ (ร้อยละ 100.00) รองลงมา ได้แก่ การแนะนำจากคนรู้จัก/เพื่อน/ญาติ (ร้อยละ 83.33) การวางแผนพบโฆษณาตามร้านอาหารและโรงแรม (ร้อยละ 83.33) และสื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ (ร้อยละ 50.00) ส่วนการประชาสัมพันธ์ของร้านด้านน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนมากเป็นการแนะนำจากเพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก (ร้อยละ 90.90) รองลงมาได้แก่ สื่อออนไลน์ต่างๆ (ร้อยละ 81.82) การออกบูธตามงานต่างๆ (ร้อยละ 63.64) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4-5-1

ตารางที่ 4-5-1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ

รายการ	กลุ่มผู้ประกอบการ ในเขตพญา		กลุ่มผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร		กลุ่มผู้ประกอบการ ทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สัดส่วนการถือหุ้นของธุรกิจ						
คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 100	-	-	10	90.91	10	58.82
คนไทยมากกว่า ร้อยละ 50	1	16.67	-	-	1	5.885
คนไทยเท่ากับต่างชาติ	-	-	1	9.09	1	5.885
ต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 100	5	83.33	-	-	5	29.41
2. ลักษณะการดำเนินธุรกิจ						
สอนด้านน้ำและพาไปด้านน้ำ	6	100	11	90.91	17	94.12
นายหน้าธุรกิจด้านน้ำ	-	-	1	9.09	1	5.88
3. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ						
น้อยกว่า 2 ปี	1	16.67	3	27.27	4	23.53
2 – 5 ปี	1	16.67	3	27.27	4	23.53
มากกว่า 5 ปี	4	66.66	5	45.46	9	52.94
4. จำนวนพนักงาน						
4.1 พนักงานประจำ						
น้อยกว่า 5 คน	5	83.33	9	81.82	14	82.35
6 – 10 คน	-	-	1	9.09	1	5.89
มากกว่า 10 คน	1	16.67	1	9.09	2	11.76
4.2 พนักงานชั่วคราว						
น้อยกว่า 5 คน	5	83.33	11	100	16	94.12
6 – 10 คน	1	16.67	-	-	1	5.88
5. ทุนจดทะเบียน						
1 – 3 ล้านบาท	1	16.67	9	81.82	10	58.82
มากกว่า 3 ล้านบาท	5	83.33	2	18.18	7	41.18
6. การประชาสัมพันธ์ธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)						
สื่อสิ่งพิมพ์/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	3	50.00	2	18.18	5	29.41
เว็บไซต์ของร้าน	6	100.00	9	81.82	15	88.24
เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก	5	83.33	10	90.91	15	88.24
โบรชัวร์ตามโรงแรม/ร้านอาหาร	5	83.33	1	9.09	6	35.29
อื่นๆ เช่น การออกบูธงานด้านน้ำหรืองาน			7	63.64	7	41.18
ท่องเที่ยว						
รวมทั้งหมด	6	100.00	11	100.00	17	100.00

5.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึก

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการทั้งที่อยู่ในเขตพืฯและกรุงเทพมหานคร ถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำในเขตพืฯ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากเคยมีประสบการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว (ร้อยละ 58.82) ส่วนกิจกรรมที่เข้าร่วมมีหลายรูปแบบ อาทิ การเก็บขยะใต้ท้องทะเล การทำความสะอาดบริเวณชายหาด การผูกทุ่นสำหรับการจอดเรือบริเวณที่มีแนวปะการัง ส่วนใหญ่เป็นการรวมกลุ่มจัดทำกิจกรรมขึ้นกันเองระหว่างผู้ประกอบการ (ร้อยละ 50.00) และบางส่วนมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหน่วยงานเทศบาลของจังหวัด (ร้อยละ 40.00)

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อแนวความคิดการสร้างแหล่งดำน้ำเทียม โดยเฉพาะการจมเรือเพื่อเป็นแหล่งดำน้ำเพิ่มเติมในเขตพืฯ พบว่า ส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการสร้างแหล่งดำน้ำลักษณะนี้เพิ่มเติม (ร้อยละ 88.24) เนื่องจากเห็นว่าเป็นการเพิ่มจุดดำน้ำ และช่วยลดความแออัดของจุดดำน้ำในปัจจุบัน และยังเป็นการสร้างระบบนิเวศใต้ทะเลเพื่อเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ แต่ก็มีผู้ตอบบางรายที่ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ 11.76) เนื่องจากเห็นว่าในเขตพืฯมีน้ำทะเลขุ่นและมีกระแสน้ำแรง และคิดว่าการวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้นในบริเวณนี้ก็ไม่สามารถทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวด้านน้ำลึกเรือจมในเขตพืฯเพิ่มขึ้นได้ เป็นเพียงแต่ทำให้นักดำน้ำลึกที่มีอยู่ในปัจจุบันมีทางเลือกในการดำน้ำเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการร่วมมือกันของผู้ประกอบการในการจัดตั้งองค์กร สมาคม หรือชมรม พบว่า ผู้ประกอบการร้านดำน้ำลึกส่วนมากเห็นด้วยหากมีการดำเนินการเรื่องนี้ (ร้อยละ 82.35) เนื่องจากเห็นว่า ผู้ประกอบสามารถช่วยเหลือและร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านสมาคมหรือชมรมได้ง่ายขึ้น รวมถึงสามารถควบคุมหรือกำหนดราคาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกและการเรียนดำน้ำลึกให้มีมาตรฐานเดียวกันได้ และยังทำให้เกิดมาตรการหรือการกำหนดวิธีการดำน้ำลึกให้มีความปลอดภัยได้มากขึ้น แต่ก็มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าไม่ควรยึดติดว่าสมาคมหรือชมรมที่จัดตั้งขึ้นต้องผูกพันหรือเป็นเครือข่ายของสถาบันสอนดำน้ำแห่งใดแห่งหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องเปิดกว้างกับผู้ประกอบการธุรกิจดำน้ำทุกคนสำหรับผู้ประกอบการส่วนน้อยที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ (ร้อยละ 17.65) ให้เหตุผลว่าผู้ประกอบการบางรายยังยึดติดกับธุรกิจตัวเองมากกว่าการร่วมมือกันและบางรายอาจใช้ชมรมหรือสมาคมแสวงหาผลประโยชน์ให้ธุรกิจตนเองรายละเอียดตามตารางที่ 4-5-2

ตารางที่ 4-5-2 การมีส่วนร่วมกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำและความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจดำน้ำ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำในเขตพืฯ		
เคย	10	58.82
ไม่เคย	7	41.18
2. หน่วยงานที่มีการจัดกิจกรรม		
- กองทัพเรือ	1	10.00
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมกับเทศบาล	4	40.00

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- อื่นๆ ร้านค้าน้ำจัดเอง	5	50.00
3. การจมนเรือเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำในเขตพัทยา		
เห็นด้วย	15	88.24
เพราะ 1. มีจุดด้านน้ำเพิ่มขึ้น/ลดความแออัดของจุดด้านน้ำในปัจจุบัน	9	52.94
2. เป็นจุดดึงดูด/เพิ่มความแปลกใหม่ ทำลายให้นักด้านน้ำ	7	41.18
3. เพื่อการศึกษาเรียนรู้	1	5.88
4. สร้างระบบนิเวศ/เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ ปลา ปะการัง	8	47.06
ไม่เห็นด้วย	2	11.76
เพราะ 1. น้ำขุ่น กระแสน้ำแรง	1	5.88
2. จมนเรือเพิ่มก็ไม่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นได้	1	5.88
4. การจัดตั้งองค์การ สมาคม หรือชมรม ผู้ประกอบการด้านน้ำในเขตพัทยา		
เห็นด้วย	14	82.35
เพราะ 1. ผู้ประกอบการสามารถสร้างมาตรฐานในการด้านน้ำลึกที่ปลอดภัยมากกว่าในปัจจุบัน	3	17.65
2. ผู้ประกอบการสามารถกำหนดราคาด้านน้ำและควบคุมราคาด้านน้ำให้มีมาตรฐานได้	3	17.65
3. ผู้ประกอบสามารถช่วยเหลือและร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านสมาคม/ชมรมได้ง่ายขึ้น	6	35.29
4. ผู้ประกอบการจะได้มีใจในการอนุรักษ์แหล่งด้านน้ำที่ใช้อยู่และช่วยส่งเสริมการดูแล การ	5	29.41
ฟื้นฟูแนวปะการังกันได้ง่าย		
ไม่เห็นด้วย	3	17.65
เพราะ 1. ผู้ประกอบการบางรายสามารถใช้ชมรม/สมาคมแสวงหาผลประโยชน์เข้าตัวเอง	2	11.77
2. ผู้ประกอบการยังยึดติดกับธุรกิจตัวเองมากกว่าการร่วมมือกัน	2	11.77
รวมทั้งหมด	17	100

ที่มา: จากการสำรวจ (2554)

5.3 ความสำคัญของการท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพัทยา

จากการสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลึกในเขตพัทยาและกรุงเทพมหานคร ถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกบริเวณแหล่งเรือจมนและแหล่งปะการังเทียมในเขตพัทยา พบว่า โดยรวมแล้วผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากกับการด้านน้ำบริเวณแหล่งเรือจมนและปะการังเทียม โดยให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่องของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ (คะแนนเฉลี่ย 4.46) การเป็นแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยในรูปแบบที่แปลกใหม่ (คะแนนเฉลี่ย 4.38) การเป็นแหล่งท่องเที่ยวอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (คะแนนเฉลี่ย 4.23) และการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น (คะแนนเฉลี่ย 4.23) ส่วนประเด็นที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมาก คือ เป็นการท่องเที่ยวที่เสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน (คะแนนเฉลี่ย 4.15) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาความรู้เชิงนิเวศวิทยา (คะแนนเฉลี่ย 4.08) เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร (คะแนนเฉลี่ย 4.08) และเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบใหม่ (คะแนนเฉลี่ย 3.92) ดังตารางที่ 4-5-3

ตารางที่ 4-5-3 ความสำคัญของการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกบริเวณแหล่งเรือจมและปะการังเทียมในเขตพืตยา

รายการ	คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1. เป็นการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	4.23	สำคัญมากที่สุด
2. เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาความรู้เชิงนิเวศวิทยา	4.08	สำคัญมาก
3. เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร	4.08	สำคัญมาก
4. เป็นการท่องเที่ยวที่เสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน	4.15	สำคัญมาก
5. เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น	4.23	สำคัญมากที่สุด
6. เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	4.46	สำคัญมากที่สุด
7. เป็นการท่องเที่ยวผจญภัยในแหล่งท่องเที่ยวที่แปลกใหม่	4.38	สำคัญมากที่สุด
8. เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬารูปแบบใหม่	3.92	สำคัญมาก

ที่มา: จากการสำรวจ (2554)

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ

คะแนน 1.00-1.66 หมายความว่า มีความสำคัญน้อยที่สุด

คะแนน 1.67-2.60 หมายความว่า มีความสำคัญน้อย

คะแนน 2.61-3.40 หมายความว่า มีความสำคัญปานกลาง

คะแนน 3.41-4.20 หมายความว่า มีความสำคัญมาก

คะแนน 4.21-5.00 หมายความว่า มีความสำคัญมากที่สุด

5.4 การยอมรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพืตยา

จากการสอบถามถึงการยอมรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพืตยา จากผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลิกในเขตพืตยาและกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากเห็นด้วยกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพืตยา (คะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.17) ซึ่งถือได้ว่าเป็นการยอมรับในระดับมากและเมื่อพิจารณาในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยอมรับ พบว่าผู้ประกอบการยอมรับแนวทางการพัฒนาต่างๆที่เสนอให้พิจารณาในทุกขั้นตอนของกระบวนการยอมรับ ตั้งแต่การรับรู้การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน การตระหนักต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ความสนใจการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน การร่วมมือในกระบวนการจัดการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน และการยอมรับร่วมเป็นภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถพิจารณาในแต่ละด้าน ได้ดังนี้ (ตารางที่ 4-5.4)

ตารางที่ 4-5-4 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลิกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพืตยา

รายการ	คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1. ด้านการรับรู้ (Perception)	4.15	เห็นด้วย
1.1 ในเขตพืตยามีเรือหลวงกุด และเรือหลวงครามเป็นแหล่งด้านน้ำลิก	4.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1.2การจัดระเบียบพื้นที่ด้านน้ำใต้ท้องทะเลให้เหมาะสม สามารถช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลได้	4.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.3การจัดกักจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดด้านน้ำช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการดำน้ำ และมีผลดีต่อการท่องเที่ยวในอนาคต	4.31	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.4 การจมน้ำเป็นแหล่งดำน้ำนอกจากจะเพิ่มพื้นที่ระบบนิเวศแล้วยังมีประโยชน์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้	4.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.5การรวมกลุ่ม/ตั้งชมรมมีผลดีต่อธุรกิจด้านน้ำในอนาคต	4.23	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.6ในพื้นที่ควรมีการเก็บค่าธรรมเนียมด้านน้ำในสถานที่ท่องเที่ยวเขตพญา	2.23	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
2. ด้านความตระหนัก (Awareness)	3.91	เห็นด้วย
2.1 ทรัพยากรปะการังสำคัญต่อการท่องเที่ยวในเขตพญา	4.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.2 การสร้างแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (เรือจม/ปะการังเทียม) เป็นการรักษาระบบนิเวศทางทะเล	4.23	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.3 การท่องเที่ยวในแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น บริเวณเรือจมสามารถสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้กับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวได้	3.85	เห็นด้วย
2.4 แหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น/เรือจม สามารถเพิ่มพื้นที่ระบบนิเวศในท้องทะเล	4.08	เห็นด้วย
2.5 การจัดกักจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดด้านน้ำช่วยลดการทำร้าย/ทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	4.31	เห็นด้วย
2.6 การรวมกลุ่ม/ชมรมสามารถเพิ่มอำนาจในการต่อรองด้านธุรกิจ	3.92	เห็นด้วย
3. ด้านความสนใจ (Interested)	4.18	เห็นด้วย
3.1 แหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น/เรือจมเป็นจุดดำน้ำที่น่าสนใจในเขตพญา	4.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.2 ผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำและนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วม/มีส่วนร่วมในการเข้าจัดระเบียบพื้นที่สำหรับการดำน้ำ	4.31	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.3 ผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำต้องการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยวด้านน้ำ เพื่อผลประโยชน์ที่ได้รับจากธุรกิจท่องเที่ยวในอนาคต	3.77	เห็นด้วย
4. การทดลองใช้/ทำ (Trial)	4.27	เห็นด้วย
4.1 การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (อาทิ เก็บขยะใต้ท้องทะเล)	4.54	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4.2 การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแนวปะการัง (อาทิ การวางแท่งคอนกรีต การวางสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล)	4.00	เห็นด้วย
5. ด้านการยอมรับ (Adoption)	4.13	เห็นด้วย
5.1 การรวมกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการด้านน้ำเพิ่มความเข้มแข็งและความมั่นคงในธุรกิจ	3.92	เห็นด้วย
5.2 การรวมกลุ่ม/ชมรมเพิ่มอำนาจการต่อรองกับหน่วยงานภาครัฐ	3.62	เห็นด้วย
5.3 หากแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นเกิดการเสื่อมโทรมลงจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจด้านน้ำโดยตรง	4.23	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
5.4 ต้องการให้มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวด้านน้ำในแต่ละจุดด้านน้ำของเขตพญา	3.69	เห็นด้วย
5.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรออกกฎระเบียบมาควบคุมพื้นที่และมีการจัดการพื้นที่ด้านน้ำให้เหมาะสม	4.46	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.6 หากมีการสร้างแหล่งด้านน้ำเพิ่มขึ้นควรมีหน่วยงานที่กำกับดูแล และรับผิดชอบโดยตรง	4.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.7 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวด้านน้ำ	4.38	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ที่มา: จากการสำรวจ (2554)

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น

คะแนน 1.00-1.66 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 1.67-2.60 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

คะแนน 2.61-3.40 หมายความว่า เฉยๆ

คะแนน 3.41-4.20 หมายความว่า เห็นด้วย

คะแนน 4.21-5.00 หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1. การรับรู้การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ พบว่า ส่วนมากเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับการจัดระเบียบพื้นที่ด้านน้ำใต้ท้องทะเลให้มีความเหมาะสม เพื่อเป็นการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และส่วนมากรับรู้ในเขตพญามีเรือหลวงกูด และเรือหลวงคราม เป็นแหล่งด้านน้ำลึก และเห็นว่าการจมเรือเป็นแหล่งด้านน้ำเป็นการเพิ่มพื้นที่ระบบนิเวศและมีประโยชน์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนั้น ยังเห็นว่าการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดด้านน้ำ เป็นการช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการด้านน้ำลึก และมีผลดีต่อการท่องเที่ยวในอนาคต และการรวมกลุ่ม/ตั้งชมรมก็มีผลดีต่อการพัฒนาธุรกิจด้านน้ำในอนาคต แต่สำหรับการเก็บค่าธรรมเนียมด้านน้ำลึกในสถานที่ท่องเที่ยวเขตพญาผู้ตอบส่วนใหญ่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้

2. การตระหนักต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน จากการสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลึก พบว่า ส่วนมากตระหนักว่าทรัพยากรปะการังมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในเขตพญาการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดด้านน้ำมีส่วนช่วยลดการทำร้าย/ทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งการสร้างแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งเรือจมหรือปะการังเทียมเป็นการช่วยรักษาระบบนิเวศทางทะเล นอกจากนั้น แหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือเรือจมก็สามารถเพิ่มพื้นที่ระบบนิเวศในท้องทะเลได้และเห็นว่าการรวมกลุ่มหรือจัดตั้งเป็นชมรม สามารถช่วยเพิ่มอำนาจในการต่อรองด้านธุรกิจได้แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนมากเห็นว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น บริเวณเรือจม ไม่สามารถส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้กับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นได้

3. ความสนใจการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากเห็นด้วยว่าแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือเรือจมนั้นเป็นจุดด้านน้ำที่น่าสนใจในเขตพญา และผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำและนักท่องเที่ยว สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าจัดระเบียบพื้นที่สำหรับการ

ด้านน้ำ และผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำต้องการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยวด้านน้ำ โดยคาดหวังว่าได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวเพิ่มขึ้นของธุรกิจท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในอนาคต

4. การร่วมมือในกระบวนการจัดการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลึก มีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาทิ เก็บขยะใต้ท้องทะเล เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการทั้งหลายต้องมีส่วนร่วม รวมทั้ง การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแนวปะการัง อาทิ การวางแท่งคอนกรีต การวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

5. การยอมรับร่วมเป็นภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน จากการสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลึก พบว่า ส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการสร้างแหล่งด้านน้ำเพิ่มขึ้นควรมีหน่วยงานที่กำกับดูแล และรับผิดชอบโดยตรง หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรมีการออกกฎระเบียบมาควบคุมการใช้พื้นที่ และมีการจัดการพื้นที่ด้านน้ำให้เหมาะสม และต้องมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวด้านน้ำในแต่ละจุดด้านน้ำของเขตพืฯ ส่วนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละฝ่าย ควรมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวด้านน้ำลึก และมีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่แหล่งด้านน้ำลึกเรือจมต่างๆ ทั้งนี้ถ้าหากแหล่งด้านน้ำเกิดการเสื่อมโทรมลง ก็จะมีผลกระทบต่อธุรกิจด้านน้ำของตนเองโดยตรงส่วนของการรวมกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการด้านน้ำนั้นจะเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งและความมั่นคงในธุรกิจ แต่ไม่มีผลต่อการเพิ่มอำนาจการต่อรองกับหน่วยงานภาครัฐ

5.5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพืฯ

การประมวลผลความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลึกที่มีต่อการพัฒนา ปรับปรุง รวมถึงความต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาธุรกิจด้านน้ำลึกในเขตพืฯให้มีความยั่งยืนสรุปได้ดังนี้

ด้านการจัดการธุรกิจด้านน้ำ

1. ควรผลักดันให้ผู้ประกอบการต่างชาติเสียภาษีให้ถูกต้อง
2. ความเสมอภาคในการจ่ายภาษีของผู้ประกอบการแต่ละราย
3. อำนาจการต่อรองของภาครัฐต่อผู้ประกอบการต่างชาติควรมีประสิทธิภาพมากกว่าในปัจจุบัน
4. ควรมีกฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจด้านน้ำให้ได้มาตรฐาน
5. การจัดตั้งสมาคมหรือชมรมผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ
6. การปรับและสร้างราคาที่เป็นกลางและเหมาะสมให้กับนักด้านน้ำ
7. ควรมีการประชาสัมพันธ์การด้านน้ำในภาพรวม

ด้านมาตรฐานและความปลอดภัย

1. ความปลอดภัยของเรือนำเที่ยวและการจดทะเบียนเรือให้ถูกต้อง
2. มาตรฐานการสอนด้านน้ำในประเทศไทย
3. การบริการและสร้างความปลอดภัยให้กับนักด้านน้ำ

4. การจัดพื้นที่สำหรับการประกอบกิจกรรมดำน้ำและกิจกรรมอื่นๆ ไม่ให้ซ้อนทับกัน
5. การเพิ่มหน่วยงานรักษาความปลอดภัยทางทะเลและทำหน้าที่อย่างจริงจัง

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

1. ควรผูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักให้ผู้ประกอบการใส่ใจดูแลและอนุรักษ์แนวปะการัง
2. ควรมีหน่วยงานที่เข้ามาดูแลจัดการวางทุ่นบริเวณแนวปะการัง
3. การรณรงค์การทิ้งขยะลงในท้องทะเล

ในส่วนของปัญหาอุปสรรคที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น และการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ในเขตพืฯ มีดังนี้

1. เรือหลวงกูดวางในแนวกระแสน้ำและบางครั้งน้ำขุ่นทำให้ดำน้ำได้ยากและอันตรายต่อนักดำน้ำ

2. ทุ่นบริเวณเรือหลวงครามและเรือหลวงกูดขาด/หาย และไม่มีการแก้ไขเป็นเวลานานทำให้ไม่สามารถลงดำน้ำบริเวณนี้ได้เพราะไม่มีความมั่นใจเรื่องความปลอดภัย การดูแลนักดำน้ำ

3. จุดจมเรือหลวงครามและเรือหลวงกูดอยู่ในเขตน้ำลึกและไหลเชี่ยวทำให้จำกัดเฉพาะนักดำน้ำชั้น Advanced Open Water Diver ทำให้นักดำน้ำชั้นพื้นฐานไม่มีโอกาสได้เห็นความงดงาม

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเขตพืฯ และการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแหล่งดำน้ำที่มนุษย์ มีดังนี้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการวางปะการังเทียมหรือสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้นเพิ่มเติม

1. ควรหาจุดวางปะการังเทียมหรือสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้นที่เหมาะสมอย่างวางในแนวกระแสน้ำ
2. การวางปะการังเทียมอาจใช้ก้อนปะการังที่ตายแล้วมาวางได้เหมือนกันเพราะมีสิ่งมีชีวิตอื่นๆ

มาเกาะได้เช่นกัน

3. ควรมีผู้รับผิดชอบดูแลประจำในพื้นที่เพื่อความเร็วในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้พื้นที่ร่วมกันของหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความปลอดภัย

4. ควรจัดทำแหล่งดำน้ำเทียมระดับน้ำตื้นเพื่อให้กลุ่มผู้ที่เรียนดำน้ำเบื้องต้นมีโอกาสดูเห็นสัตว์ทะเลหลากหลายชนิด เกิดความประทับใจ และแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเป็นนักดำน้ำลึกระดับสูงต่อไป

5. ควรมีหน่วยงานที่เข้ามาดูแลการผูกทุ่นอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

1. ควรให้หน่วยงานภาครัฐทำการส่งเสริมกิจกรรมดำน้ำลึก
2. ควรทำสื่อแนะนำ เช่นวีซีดี หรือทำซีรียใต้ทะเลเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและดำน้ำลึก

ในประเทศไทย

